

at Tilskuddet til Merbeskæftigelsen skal være *væsentlig* mindre end den sparede Arbejdsløshedsunderstøttelse, medens Forslagets § 1 blot stillede som Betingelse, at Tilskuddet skulde være mindre. En anden Afvigelse ligger i, at Loven fordrer Rigsdagsudvalgets Billigelse, medens Forslaget krævede Handelsministerens Tilslutning.

Ifølge § 2 gives de nærmere Regler om fornødne *Kontrolforanstaltninger* og om Tilskuddenes Udbetaling af Socialministeren efter Samraad med Handelsministeren. Hertil blev i Folketinget føjet Bestemmelsen om Nedsættelse af et *Rigsdagsudvalg paa 8 Medlemmer*, der nøje skal følge de i Henhold til Loven indkomne Sager (jfr. § 1, sidste Punktum).

§ 3, der gennemførtes uforandret, gaar ud paa, at hvor en Merbeskæftigelse vil medføre en betydelig Nedsættelse i en Kommunes Udgifter til Understøttelse til de arbejdsløse, kan Socialministeren gøre det til en Betingelse for Ydelse af Tilskud, at en vis *Brøkdæl* af dette *betales af Kommunen*, dog at den Kommune herefter paahvilende Andel i Tilskuddet altid maa fastsættes til et Beløb, der er mindre end den Arbejdsløshedsunderstøttelse eller anden offentlige Hjælp, der i modsat Fald maatte antages at ville blive paaført Kommunen.

I § 4, der indsattes i Folketinget, stilles indtil *1 Mill. Kr.* til Raadighed til det i Loven angivne Formaal.

Folketingets Udvalg indsamlede et betydeligt Materiale til Sagens Belysning, der optoges i Betænkningen som Bilag. Resultatet af Udvalgets Forhandlinger blev, at Socialministeren stillede en Række Ændringsforslag, som blev tiltraadt af Socialdemokrater, Konservative og Radikale (se Indledningen samt det ved §§ 1, 2 og 4 bemærkede) og vedtoges enstemmigt eller uden Afstemning, medens *Venstremindretallet* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallet motiverede sit Ståndpunkt med, at det maatte anse det for at være en næsten uløselig Opgave i Kraft af en saadan Lovgivning at gennemføre en rationel og retfærdig Fordeling af Tilskuddene; desuden mente Mindretallet, at de beskæftigelsesmæssige Virkninger vilde blive meget smaa. Da Sagen senere kom til Behandling i *Landstinget*, begrundede Venstres Ordfører (*Stensballe*) sin Modstand mod Lovforslaget paa lignende Maade og føjede hertil, at Lovforslaget ikke hvilede paa Tanker, der var sunde for Erhvervslivet, men at dette vilde være bedre tjent med selv at beholde denne Million end